

om atomvåben, der også skulle gælde Sovjetunionen, så er de utallige. De er utallige om stop for atomprøvesprængninger, der skulle gælde alle atommagter, selvfølgelig. De er utallige om stop for neutronbombens udvikling, som skulle gælde alle atommagter, selvfølgelig. Om atomvåbenfri zoner, som alle atommagter skulle acceptere, selvfølgelig, naturligvis. Masser af artikler.

Må jeg så til sidst spørge hr. Jens Hald Madsen: Når nu der kommer erkendelsen – og den bliver lidt mere livlig hver gang – af, at der var fejl på begge sider, hvorfor er det så kun den ene sides fejl, der skal undersøges?

(Kort bemærkning).

Jens Hald Madsen (V):

Først til hr. Keld Albrechtsen: Jeg ville egentlig godt have været med til de her demonstrationer i Østtyskland i 1970'erne mod atomvåben, men jeg tror bare ikke, min mor havde givet mig lov. Jeg var ikke så gammel.

Men jeg har da forståelse for hr. Keld Albrechtsens ophidselse, for det må jo være svært, det her. Det er jo ikke sjovt, at det hele falder sammen om ørerne på en, det, man har troet på. Og det må heller ikke være særlig sjovt – hvis vi så ser bort fra det med atomvåbenfri zone, det er da udmærket – at der var noget med, at f.eks. VS gik ind for en væbnet revolution.

Var der ikke noget med, at man havde en forestilling om, at det dér med demokrati havde man ikke brug for, for man havde jo fundet ud af, hvad det rigtige var, så man havde sådan set kun brug for ét parti?

Det er faktisk det, der er problemet. Problemet ligger i, at det er det, som vi kalder en fjende, for det er dem, som vil undergrave det danske demokrati, den danske markedsøkonomi og det danske velfærdssamfund; det er det, der er problemet. Og jeg har da ikke noget imod, at Enhedslisten mener, at der skal laves en masse undersøgelser om det ene og det andet. For min skyld kan Enhedslisten undersøge lige så meget, de vil. Det, der interesserer mig specielt i et historisk perspektiv, er, hvem der samarbejdede med vores fjende. Det er det, der gør forskellen: fjenden.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg accepterer hr. Jens Hald Madsens erkendelse af, at han er sent udviklet, og vil citere en enkelt

ting fra 1974 omkring systemkritikeren Alexander Solzjenitsyn.

»Det er betegnende for det nuværende styre i Sovjetunionen, at en af deres begrundelser for at forfølge Solzjenitsyn var, at han rippede op i en fortid, som var udiskuteret. Hvad er det for en slags socialistisk stat, der ikke tør diskutere sin egen historie? Hvis stalintiden var gennemdiskuteret og en ordentlig og rigtig konklusion var draget af Stalins forbrydelser, hvad kunne der så ske ved, at tingene blev taget op til diskussion? Hvad er det for en socialistisk stat, der ikke tør give sine kritikere lejlighed til at ytre sig?«

Denne her slags ting og hundredvis af andre citater er ikke specielt citater taget fra højrefløjen i dansk politik. Der var også folk fra højrefløjen, der forsvarede Solzjenitsyn strålende, men der var lige så mange på venstrefløjen, der gjorde det. Og derfor er hele hr. Jens Hald Madsens udgangspunkt absurd, det udgangspunkt, der hedder, at der var en venstrefløj, der støttede diktatur, og så var der en højrefløj, der forsvarede demokrati. Dette er ikke i overensstemmelse med sandheden.

Det kan godt være, at hr. Jens Hald Madsens mor ikke gav hr. Jens Hald Madsen lov til at deltage i demonstrationer dengang. Men sagt til hr. Jens Hald Madsen: Din mor forhindrer dig jo ikke i at læse teksten i dag.

(Kort bemærkning).

Jens Hald Madsen (V):

Til hr. Søren Søndergaard: Det er jo egentlig meget interessant at høre et citat fra en, som kritiserer Stalin. Jeg ved ikke, om det var en, som boede i Sovjetunionen, som kritiserede Stalin. Altså jeg mener: Var der ytringsfrihed? Kunne man sådan kritisere Stalin f.eks., medmindre man gerne ville ud på en tur til Sibirien?

Det, jeg bare siger, er, at vi da godt kan diskutere alle de forfærdelige ting, Vesten har gjort, og at de har støttet forskellige lande. Men jeg siger blot: Jeg vil gerne have en historisk redegørelse for, hvem det var, der var så naive at samarbejde med dem, som jeg kalder for fjenden. Det er jo det, der er helt afgørende. De var fjenden. Og det er den forståelse, uanset hvad man synes om den nyere generation, som den skal have. For det er vigtigt at forstå, hvis den skal forstå fremtiden.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):
Så er det hr. Per Stig Møller som ordfører.